

Geliefde gemeente,

We beleven met elkaar ernstige tijden, de voetstappen van de Heere Jezus die terug zal komen in Zijn tweede komst worden waargenomen. We nemen die voetstappen nu ook duidelijk waar in het coronavirus, wat onvoorspelbaar rondwaart, en waar ook gemeenteleden door getroffen zijn, of nog getroffen zullen worden. Naast de zieken die er zijn door het coronavirus zijn er in onze gemeente anderen die ernstig ziek zijn, moeilijke boodschappen hebben gekregen, of opgenomen zijn in instellingen en verpleeghuizen. Dat het er ons maar mag brengen om eerst de Heere in alles nodig te hebben. Het is in deze tijden belangrijk dat er gebed voor elkaar mag zijn, een omzien en meeleven met elkaar [wat er onder ons gelukkig nog mag wezen]. Laten we bidden of de Heere de middelen en behandelingen wil zegenen.

We staan nu als gemeente vlak voor het herdenken van Zijn eerste komst, ruim tweeduizend jaar geleden. Zijn nederige geboorte. Dat zal dit jaar heel anders zijn dan voorgaande jaren in verband met de beperkende maatregelen. De inhoud blijft echter hetzelfde. Dat geboren Kind is het Middel wat de Vader gegeven heeft tot genezing van onze zielen. Het erge is dat we daar, zoals we geboren worden, blind voor zijn. Ten eerste blind voor de verloren staat waarin we geboren worden, maar ook zo blind voor dat enige Middel in de kribbe van Bethlehem. De Heere geve dat er door de werking van Zijn Geest blinde zielsogen geopend mogen worden. Dat Hij de prediking van zijn Woord zo zou willen zegenen dat er in ons aller hart dat verlangen mag geboren worden om net als de herders, de wijzen uit het oosten, Simeon, Anna, dat Kind te mogen zien en te aanbidden.

We hopen dit ook voor jullie, kinderen en catechisanten. Ook voor jullie is dit geen gemakkelijke tijd. Jullie kunnen niet naar zondagsschool, niet naar vereniging en de catechisatielessen kunnen voorlopig ook niet doorgaan. Gebruik de tijd die je aan je catechisatie besteedde nu maar om de Bijbel, het Woord van de Heere, te lezen en om te vragen: Heere laat U maar zien wie ik geworden ben door de zonde, maar ook Wie u nu nog wil zijn voor kinderen en jongeren die niet meer weten hoe ze nu nog een nieuw hart kunnen krijgen. Als het namelijk van onze kant moest komen dan kan het niet meer. Maar gelukkig kan het nog wel! Kijk maar naar de herders: ze kwamen met haast. Dat was de trekkende liefde van God de Vader. Hij brengt in aanbidding bij de kribbe. Wat wordt Hij dan dierbaar en onmisbaar in het hart van een kind, van een jongere of van een oudere die de Zaligmaker niet meer kan missen. Waarom? Omdat ze gaan zien dat ze verloren moeten gaan en dat ze een Borg nodig hebben voor hun grote schuld. Wat een blijdschap en verwondering bij de herders. Ze konden hun mond er niet meer over houden. Ze moesten vertellen wat ze in dat Kindje mochten zien en hebben. Als de Heere ons dat echte geloof geeft zoals bij die herders, dan gaat het niet meer om onszelf, maar dan is ons gebed: Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen!

We hopen en bidden als kerkenraad dat de Heere u, in de komende periode, Zijn rijke gunst en genade zou willen geven. Ook in de stille huiskamers in de ouderdom, ondanks alles wat er gebeurt en verandert op deze wereld: Hij verandert nooit! Ps. 74:12 Gij evenwel Gij blijft Dezelfde o Heer. Dan zijn het echt gezegende kerstdagen. Die wensen wij u van harte toe.

Een hartelijke groet,

De kerkenraad